

Чардаш

ВЕЧЕР, ☆ 19 јануари 1981 година

ИЗЛОЖБИ

СЛОВЕНЕЧКИ ЛИКОВЕН МИГ

• ИЗЛОЖБА НА 16 СОВРЕМЕНИ СЛОВЕНЕЧКИ УМЕТНИЦИ ВО МСУ ВО СКОПЈЕ

ИЗЛОЖБАТА на шеснаесетте ликовни уметници од Словенија, е отворена во рамките на убавиот реципроцитет меѓу македонската и словенската уметност, имено, изложбата доаѓа како размена со претставувањето на петнаесетната современи македонски уметници во Модерната галерија во Јубљана (1979 година).

На изложбата е застапен и најнеизбежниот современ словенечки сликар Јанез Берник со пет акрилика на платно па имаме можност да ја видиме наиновата сликарска преокупација на свој сè-когаш интересен, инвентивен и одличен мајстор, кого скопската публика го познава и од порано од неговите самостојни и групни изложби во Скопје. Берник сега ни се претставува со слики работени во различни формати, во кои третира една мошне допадлива сликарска структура, со човеке асоцијации од земен и вселенски карактер.

Херман Гвардијанчич исто така работи со акрилик на платно, тој е заинтересиран за пејзажизам, модерно концептиран со префинети тонски намази при што доминира сивата гама. Андреј Је. мец спроведува структурата во просторот на сликата, по углед на некои западноевропски сликари (Фонтана итн.), и со слоеите од платнените ленти постигнува илузија на реалноста. Борис Јесник афирмира разни меланхолични состојби од природата и една префинета визија на нејзажот. Мешко Каир пак од своја страна не потсетува на некои уметнички видувања на старите мајстори (Веласкез, Мане итн.), давајќи им нови значења, како што имаме случај со некои современи интерпретации на дел од Бах, Бетовен итн. во полето на музиката.

Метка Крашовец во своите слики прикажува стилизирана драперија, со напната чистота, што е близка до плакатното изразување. Монументалните слики во комбинирана техника на Љојзе Логар

го истакнуваат неговото определување за неутралната црна боја, преку која стигнува до крајните граници на перцептивното Франце Михелич, кого го познаваме многу добро, е еден од најистакнатите современи не само словенечки, туку и јуgosловенски уметници. Тој е претставник на фантастичното сликарство со големи индивидуални карактеристики. Штефан Планинц ни прикажува прекрасни визни и предмети од еден фин надреален и субективен свет. Габриел Ступица е чисто едно големо име на словенечката уметност. Сега неговото творештво е речиси идентификувано со nonшалантните детски пртежки врз бела подлога. Сликите на Јоже Циуха не привлекуваат со прелизна на извелбата, со пеликатноста на третманот, а сликите на Андраж Шаламун како на сакаат да не потсетат на легендата на Пексон Полок таткото на акционото сликарство.

Скулптурата на оваа изложба е претставена преку четири автори: Франце Ротар, Славко Тихеџ, Драго Тршар и Душан Тршар.

Паскал Гилевски